

Her eru jól alla- staðni

Kate Armstrong úr Ný Sælandi saknar eins og Sarah sólina, og heldur annars, at tað er um at vera ov mikið, tí mann fær ikki vent sær fyrri jólinum

SVEINUR TRÓNDARSON

– Eg havi ikki rættuliga fatað tað enn, tí tað er so nógv ógvusligari enn tað er heima hjá okkum sjálvum, sigur Kate Armstrong nú jólina nærkast.

Hon heldur til í Havn, og er eins og Sarah í Fuglafirði úr einum landi har veðrið er so ógilega nógv øðrvísið enn tað er her um okkara leiðir. Men tað er jólahátið teirra so sanniliga eisini.

– Ja, tað má eg siga. Jólina her eru so nógv »ógvusligari« enn okkara og tað er eitt sindur ringt at venja seg við. Her er jól líkamikið hvagar tú vendir tær, sigur Kate.

Eins og hjá grannunum í Avstralia eru jólina ikki nakað, sum tey seta í samband við kava og vetur, tí har er hásummar.

– Tað er alt annað enn kavi. Jólina seti eg í samband við sól, summ- ar og sandstrond. Kavi sæst ikki á okkara leið- um um jóltíðir. Í veru- leikanum havi eg bara sæð kavan í fjøllunum, sigur Kate, sum er frá Bay of Plenty.

Annars sigur Kate, at jólina hjá teimum eru ein familjuhátið eins og tey eru her.

– Vit hava eina sera stóra familju – nógv systkin og nógv børn – so har hendir nakað alla tíðina, sigur Kate.

Men tað er ikki sami andin yvir jólinum har sum her, og tí endar alt við at tey vaksnu ganga í ørviti av allari sjamp- anjuni tey hava drukkið, leggur hon afturat.

Tí er tað ikki so løgið at fmynda sær, at hennara fyrstu jól uttan fyrri Ný Sæland vera heilt øðrvísið enn tað hon er von við.

– Men tað fer at ganga, hóast mær nokk fer at leingjast eftir skyldfólkunum, sigur Kate Armstrong.

Hann hevur ongantið áður hildið jól

Barish Bekdik er komin til eitt land, sum í allar mátar er nógv øðrvísi, enn tað landið haðani hann er ættaður. Fyri tað er eingin orsök at smæðast burtur, heldur tann ungi maðurin, sum í morgin á fyrsta sinni fer at halda jól

Tá Barish Bekdik fyrri nøkrum mánaðum síðani fekk tilbøðið um at fara til Føroya sum AFS-næmingur, hevði hann ikki ániðsi av hvar landið lá. Hann fann tað nógv illa á land- kortinum tá hann leitaði har. Nú tosar hann føroyskt og í morgin fer hann fyrri fyrstu ferð í lívinum at halda jól. Hann er nevniliga muslim og tá teir ikki halda jól hevur hann ongantið roynt tað fyrr

Orð og myndir
Sveinur Tróndarson

Í morgin er jólaaftan og tað er dagurin av øllum, sum vit vilja halda heima. Men ikki øll hava henda møguleika. Nøkur av okkara eru úti í heimi og halda jól, meðan nakrir útlendingar eru her hjá okkum og gera tað sama.

Tey allar flestu, sum eru her eru, sum vit sjálvi, von við at halda jól, meðan onnur antin halda jól á ein annan hátt, ella halda als ikki jól, og í slíkum førum

má talan vera um eina ógvusliga broyting, tí sum tey allar flestu vita, so eru jól allastaðni har vit venda okkum í løtuni.

Jólask fyrri fyrstu ferð

Tá húskið hjá Mads og Annelisu sessast við jóla- borðið í annaðkvöld, er tað fyrstu ferð yvirhøvur, at 18 ára gamli Barish Bekdik heldur jól. Hann er føddur muslimur úr Turka- landi, og tey halda slettis ikki jól.

Hann er ikki vanur við jólatró og jólapynt í heim-

inum, og hann er so slettis ikki vanur við, at ein heil- ur býur verður vendar á høvðið, sum høvudsstaður okkara – ella alt landið fyrri tað – er tað í hesum døg- um.

– Hóast tað ikki er heilt fremmant fyrri mær við jólinum, so er tað fyrstu ferð, eg sjálvur fari at halda jól, og tað er spenn- andi, sigur Barish um tað, sum stendur fyrri framman.

Orsökini til, at hann er í Føroyum er, at hann er skiftisnæmingur, og sum ein slíkur gerst hann part-

ur av húskinum og tá hevur hann ikki stórt annað at gera, enn at fylgja við í tí sum fyrirferst innanveggja. Men hesum hevur hann so avgjørt einki móti.

Nýggjárið er tað stóra

Halda tey ikki jól í Turka- landi, so halda tey istaðin nýggjár. Tað er tað stóra súsið hjá teimum, og í grundini kann tað á mang- an hátt sammetast við okkara jól, bæði hvat mati, drekka og gávum viðvík- ur.

– Eg haldi, at tú kanst

sammeta nýggjárshaldið hjá okkum við jólahaldið hjá tykkum. Tað er sannur veitsludagur hjá okkum. Tá etur øll familjan sam- an, og aftan á hugna vit okkum. Tá geva vit eisini hvøjrur øðrum pakkur, sigur Barish og fær eitt langandi eygnabrá, meðan hann hyggur fram fyrri seg.

Leingist tæ'r heim, nú tá hugsar um nýggjárið?

– Bæði og. Hetta er fyrstu ferð, at eg eri burtur heiman á nýggjárinum og eg rokni við, at eg fari at

Jólina eru næstan sum í Føroyum

Tað er jólaaftan, sum er stóri dagurin í Kili, men heldur ikki Pablo er vanur við hvít jól, tí eisini í Kili er tað summar nú

SVEINUR TRÓNDARSON

– Tað er so nógv øðrvísið at halda jól í Føroyum,

enn tað er at halda jól í Kili, men tað verður stuttligt at royna at vera burtur heim- anifr á jólinum, sigur kilen-

arin Pablo Giuliano. Hann heldur eins og hinir AFS- ararnir jól í Føroyum, og eins og hjá teimum er tað

fyrstu ferð at hann ikki er saman við skyldfólkunum sín- um.

Pablo sigur, at jólina í Kili

vera hildin nøkunlunda á sama hátt sum í Føroyum.

– Vit halda jól jólaaftan og tá er øll familjan savn- að. Vit fara øll í kirkju klokkan níggju á kvøldi, og tá vit eru heimaftur- komin fara vit til borðs. Pakkarnir vera ikki latnir upp fyrr enn vit eru liðug at eta, so tað er ofta vorð-